

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enig med de to udvalg i, at det fortsat bør gælde som et grundlæggende princip, at indenrigs- og sundhedsministeren som overordnet tilsynsmyndighed har de samme beføjelser til at oplyse sagen som statsamtmanden.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan endvidere tilslutte sig de forslag til forbedrede muligheder for at oplyse sager, de to udvalg har anbefalet.

Lovforslaget indeholder derfor en udtrykkelig fastlæggelse af den oplysningspligt, der påhviler kommunalbestyrelsen, styrelsesorganet i et kommunalt fællesskab og statsamtmanden over for indenrigs- og sundhedsministeren og af indenrigs- og sundhedsministerens adgang til fristfastsættelse i forbindelse med anmodning om oplysninger. Der henvises til *afsnit 5.3.1.* og til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til de foreslåede bestemmelser i lov om kommunernes styrelse § 56, *stk. 1 og 3.*

Det foreslås endvidere, at indenrigs- og sundhedsministeren ligesom statsamtmanden har mulighed for på kommunens regning – inden for en fastsat frist - at pålægge kommunalbestyrelsen at indhente oplysninger fra revisionen. Der henvises til *afsnit 5.3.3.* og til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til de foreslåede bestemmelser i lov om kommunernes styrelse § 56, *stk. 2 og 3.*

Indenrigs- og sundhedsministeren er endvidere tilagt samme adgang som statsamtmanden til at forlange, at der optages indenretsligt forhør, når dette er påkrævet i den enkelte sag. Der henvises til *afsnit 5.3.4.* og til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 56, *stk. 5.*

Endelig foreslås – ligesom for statsamtmanden – indenrigs- og sundhedsministerens adgang til at anmode andre offentlige myndigheder om inden for deres sagsområde at yde den vejledning og bistand, der er fornøden til tilsynets udøvelse, kodificeret. Andre offentlige myndigheder forudsættes at have vejledningspligt over for Indenrigs- og Sundhedsministeriet i samme udstrækning som over for statsamtmanden. Der henvises til *afsnit 5.3.5.* og til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 56, *stk. 6.*

7.3. Indenrigs- og sundhedsministerens reaktionsmuligheder og prøvelse som tilsyn

7.3.1. Reaktionsmuligheder og prøvelse i rekursager

Når indenrigs- og sundhedsministeren fungerer som rekursinstans i forhold til tilsynsrådene, jf. *afsnit 7.1.1.*, har ministeren i henhold til *gældende ret* de reaktionsmuligheder, der normalt gælder i forbindelse med administrativ rekurs. Ministeren kan således ud

over at stadfæste, annullere eller hjemvise en afgørelse sætte sin egen afgørelse i stedet for tilsynsrådets afgørelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets prøvelse som rekursinstans af tilsynsrådernes afgørelser om sanktionsanvendelse og godkendelse er i overensstemmelse med, hvad der sædvanligvis gælder ved administrativ rekurs, en fuld prøvelse, der omfatter såvel skøn som hensigtsmæssighed. Ministeriet tager således i sanktionsager ikke blot stilling til, hvorvidt lovgivningens betingelser for anvendelse af sanktioner er opfyldt, men vurderer også tilsynsrådets skøn med hensyn til nødvendigheden af at anvende sanktioner. Tilsvarende vurderer ministeriet tilsynsrådets skøn i en godkendelsessag.

Ministeren har i den forbindelse adgang til at foretage ændringer i såvel lempende som skærpende retning. Der gælder således ikke i rekursager et forbud mod *reformatio in pejus* (et forbud mod ændring i skærpende retning). Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkning nr. 1395/2000, side 138.

Klagereformudvalget finder, at de gældende reaktionsmuligheder (stadfæstelse, ophævelse, ændring samt hjemvisning) er sædvanlige for rekursmyndigheder, og udvalget finder ikke, at noget andet bør gælde for den overordnede tilsynsmyndighed. Udvalget finder endvidere, at den overordnede tilsynsmyndighed bør have adgang til fuld prøvelse af såvel lovligheden som hensigtsmæssigheden af statsamtmandens reaktion. Udvalget finder endvidere, at den overordnede tilsynsmyndighed i overensstemmelse med gældende ret skal have adgang til at ændre statsamtets afgørelse om sanktionsanvendelse eller statsamtets afgørelse i godkendelsessager i såvel lempende som skærpende retning. Der henvises til betænkning nr. 1395/2000, side 290, 295 og 296.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enig med *Klagereformudvalget* i, at den overordnede tilsynsmyndighed skal tillægges de reaktionsmuligheder over for statsamtmandene, som er sædvanlige for rekursmyndigheder, og at der ikke er grundlag for at tillægge den overordnede tilsynsmyndighed yderligere reaktionsmuligheder i rekursager. Lovforslaget indeholder en kodificering i selve loven af ministerens reaktionsmuligheder i forhold til statsamtmanden (stadfæstelse, ophævelse, ændring samt hjemvisning). Herefter fremgår alle ministerens beføjelser direkte af loven, hvilket anses for hensigtsmæssigt.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er endvidere enig med *Klagereformudvalget* i, at den overordnede tilsynsmyndighed i overensstemmelse med gældende ret og, hvad der er sædvanligt for rekursinstanser, skal